

SÜG-Press

7. jaanuar 2020

leht asub aadressil www.syg.edu.ee

Number 635

KOLMAPÄEVAST PÜHAPÄEVANI

- K 8.01 14.00 Juhtkonna koosolek
15.50 Võõrkeelte ainekomisjoni
koosolek
- N 9.01
- R 10.01
- L 11.01 16.00 103. lennu kabaree lapsevane-
matele
- P 12.01
- E 13.01 10.45 Klassivanemate koosolekud
13.00 Direktsiooni koosolek
Sten Roosi muinasjutuvõistluse
lõpptähtaeg
- T 14.01 16.00 Õpilasesinduse koosolek
15.30 Tehnikanõukogu koosolek
17.00 Eelkool
- K 15.01 9.00 Sünnipäevaaktus
15.30 Klassijuhatajate nõupidamine
19.00 103. lennu kabaree kooliperele
- N 16.01 16.00 Põhikooli mälumängu I voor
16.00 Väärikate Ülikool
18.30 Ö-Ülikool
- R 17.01 I poolaasta lõpp
19.00 CIII lennu kabaree linnarahvale
- L 18.01 Füüsika olümpiaadi piirkonnavor

PEDAGOOGILISED KÕNELUSED

- K 8.01 Marliin Haamer. Toitlustamise uuest
hingamisest
- N 9.01 Direktsiooni info
- R 10.01 Stella Hommik. Taas Šotimaast
- E 13.01 Viljar Aro
- T 14.01 Merje Oopkaup. Õppepäevast
„Minu riik“
- K 15.01 KOOLI SÜNNIPÄEV
- N 16.01 Direktsiooni info
- R 17.01 Kadri Pääsukene. Taas eripedagoogikast

UNISTUSTE KOOLIST ARENGU- KONVERENTSIL

Reedel, 3. jaanuaril 2020 toimus meie kooli õpetajate traditsiooniline talvekonverents – seekord arengukonverents. Vallaarhitekt Mark Gritliht valgustas meid kooli remondi- ja plaanidega, Marek Schapel rääkis esimestest mõtetest tekkiva põhikooli õppekava kohta ja Arti Allmägi võimalikest muutustest kooli traditsioonides. Saime teada, et nii me ise kui ka hoolekogu soovis ka tulevikus jätkata kooli värvide, logo, tekli, vormi, hümnide ja SAPERE AUDEga. Meie tugispetsialistid Madli Mikli, Mare Rattasepp ja Mare Poopuu püüdsid meid harida oma valdkonnas ehk õpetada paremini toime tulema HEV-maastikul.

Rühmatöödena katsetasime määratleda oma hetkepositsiooni keeruliste aegade saabudes ning unistada põhikooliks kasvanud remonditud koolist 5 aasta pärast.

Tundub, et kõige suurem soov on näha Kingu maja kaasaegse õpikeskkonnana meie kooli koosseisus koos pädevate tugispetsialistide ja õpetajatega. Usutakse, et kogu uues koolis on ruumi piisavalt, et pidevalt ajaga kaasas käiva õppekavaga toimetada.

Tahetakse, et aktiivse huvitegevusega rikastatud õppimiskallakuga kooli maine jätkub. Juba „habemega sooviks“ on ujula ehitamine ja iga-aastaste liikumisega seotud võimaluste suurendamine. Oodatakse uusi ja noori õpetajaid ning töökoormuse piisavust kõigile.

TÄNU TEGIJALE!

Abituurium ja üheksandikud – jõulupidude korraldamise eest.

11. klassid – kabaree esimese eduka etteaste eest õpetajate jõulupeol.

Mari Ausmees, Riina Laanes, Rita Ilves, Diana Õun, Arti Allmägi, Aado Haandi, Anne Talu – organiseerimise ja abi eest meeolulise jõulupeo korraldamisel.

Õpilasesindus – aktiivse jõulunädala organiseerimise ja läbiviimise eest.

Mark Gritliht – kooli remondiprojekti esmase tutvustamise eest kooli arengukonverentsil.

Madli Mikli, Maris Rattasepp ja Mare Poopuu – tugispetsialistide tööülesannete tutvustamise eest kooli arengukonverentsil.

Triinu-Liis Torri, Torm Vatsfeld ja Vootele Mets – kolmekümne parima hulka jõudmise ja kooli esindamise eest saates „Rakett 69“.

Mõeldakse loovuse ja looduse suunalisest ning ühtlasi traditsioonilise õpikäsitlusega koolist, kus peab ka pingutama. Loodetakse üha paremale koostööle nii õpetajate vahel kui ka lapsevanematega.

Õppida ja õpetada peaks olema MÖNUS.

Mis võiks meie identiteet olla 5 aasta pärast? Täna muretseb üks meie rahuloluküsitlusele vastajaist: „Kas me leiame põhikoolina oma tavategevustes selle miski – siimaani oleme ju olnud head haridust ja huviharidust andev tugevate looduslaste uurimistöödega bridžihuvilistele gümnaasistidele üleriigilisi konkursse korraldav kabareed viljelev tunnustatud haridusasutus“.

Tundub, et aeg on küps kohtumiseks vallavalitsetajatega arutlemaks meie laste parema hakkama saamise üle tulevikus.

Viljar Aro, koolijuht

INTERVJUU JANNE NURMIKUGA

1. Kust Te pärit olete? Kuidas möödus Teie lapsepõlv?

Olen läbi ja lõhki saarlane, kelle südame kellad helisevad Eesti suurima saare sõsarale – Muhule. Nimelt! Minu emapoolsed juured ajavad end Sõrve ja Kaarma valda, isapoolsed aga Muhusse Kantsi külla. Sündisin ja kasvasin aga hoopis Kuressaares (toona küll Kingissepa linnas). Minu helged lasteaia-aastad möödusid Rohu lasteaias, esmase koolitarkuse kogusin tänaseks suletud Kuressaare Põhikoolis, gümnaasiumitunnistuse sain Kuressaare Gümnaasiumis.

Täna oma lapsepõlve aastatele tagasi vaadates julgen küll öelda, et minu lapsepõlv oli väga eriline ja mind inimesena rikastav.

Kasvasin üles oma emapoolsete vanavanematega ning see oli aeg täis lõputuid mängutunde õues, seenel- ja marjulkäike vanaisaga, muretut meelt, naeru ja rõõmu.

2. Kelleks soovisite lapsena saada?

Ajast, mil end üldse mäletan, soovisin saada õpetajaks. Lapsena oli ka minu lemmikmäng kool. Enamasti mängisin seda üksi, õpilasteks pehmed kaisuloomad ja nukud. Teismelisena unistasin laulja karjäärast ning gümnaasiumi lõpetamise järel käis hetkest peast mõte läbi ka naistearsti elukutsest. Aga soovunelmaks need mõtted jäidki, sest sisseastumiseksamid tegin ikkagi Tartu Õpetajate Seminari.

Oma rolli mängisid minu elukutse valikus kindlasti ka minu isa ja vanavanemad. Nemat nägid mind kas õpetaja või ajakirjanikuna.

3. Ajakirjanduses töötades pidite kokku puutuma erinevate inimestega. Kas Teie arvates on lihtsam saavutada kontakt lapse või täiskasvanuga?

Kui tunda inimese olemuse, tema tegevuste või saavutuste vastu siirast huvi, ei ole tema vanus kontakti saavutamiseks oluline. Siiruse kõrval peaksid ajakirjaniku töövahendite hulgas oma koha leidma ka lugupidamine, austus ja ausus kaasinimeste vastu. Kui need omadused on ajakirjanikuna leiba teenivas inimeses leitavad, on meeldivaks suhtlemiseks pinnas loodud ükskõik kellega ja millises vanuses. Hoopis teine lugu on usalduse võitmisega. Seda olen küll kogenud, et lapse usalduse võitmiseks tuleb palju enam olla, kui, saarlaste viiti, lihtsalt kena inimene.

4. Miks tuli tahtmine taas õpetajaks hakata?

Tegelikult pole tahe õpetajana töötada mind kunagi maha jätnudki. Mulle on meeldinud mõelda, et inimesena oli minu enda arenguks vaja vahepeal ka muid radu uudistada. Ja tõsi see on, et maailmas väljaspool kooli toimub väga palju köitvat ja arendavat. Tasub avastamist! Tõsi see on, et koolitööst eemal olek pani mind õpetaja ameti võlusid veelgi enam hindama ja väärtustama ning valusid vaid väljakutsetena nägema.

5. Mis on tänapäeva koolis muutunud, võrreldes Teie kooliajaga?

Lapsed on muutunud täiskasvanutega suhtlemises avatumaks ja avameelsemateks. Pean seda heaks muutuseks.

Kurvastav on aga see, et liiga sageli kohtan rõõmutuid, kərbunud fantaasia ja piirideta lapsi. Minu meelest ei ole need lapsed ise õnnelikud.

Õppimise ja õpetamise meetodid ning ka vahendid on rikkalikumad ja mitmekesisemad, õpilaste arvamust on rohkem kuulda ja mulle tundub, et nende arvamusega ka arvestatakse enam.

Vähem näeb õpilaste innustumist, vaimustumist või initsiatiivi. Saan aru, et see on paljuski tingitud rikkalikest vaba aja veetmise võimalustest, aga kooli keskkonnast lähtuvalt muudab see teadmine mind nukraks.

6. Milline on Teie arvates ideaalne õpilane? Kas ise olite kooliajal selline?

Minu jaoks ei ole sellist mõõdikut nagu ideaalne. Minu jaoks on iga õpilane, kellega ma otseselt või kaudselt kokku puutun kui rikkalikke avastusi täis maailm. Ja seda mitte ainult mulle kui õpetajale, vaid kui inimesele.

Arvan, et olin n-ö ideaalne lapselaps oma vana vanematele. Olin sõnakuulelik, hoolas ja heatahtlik. Milline vanem siis taolisest lapsest ei unista! ☺

Algklassides lisandus eelloetule püüdlikkus ja kohusetundlikkus. Põhikoolis ja gümnaasiumis olin aktiivne, entusiastlik, klassikaaslaste innustav. Õpetajate jaoks olin too aeg pigem n-ö murelaps, kes tegeles liiga palju klassiväliste ürituste algatamise ja organiseerimisega ning liiga pealiskaudselt õppetööga.

7. Kas Te peate õpilaste peale pikka viha?

Ma ei pea üldse kellegi peale viha, ammugi mitte oma suurimate õpetajate – õpilaste! Minu meelest ei tohi õpetajana koolis päevagi töötada inimene, kelles elab kübetki viha ükskõik kelle või mille suhtes.

8. Kellele vaatate alt üles? Miks?

Suhtun suure aupaklikkuse ja austusega elukogenud inimestesse ja eakatesse. Kuulan alati suure huviga nende kogetut, kogemusi ja tarkusi. Samuti pean väga lugu oma alale pühendunud inimestest. Hindan kõrgelt inimesi, kellest kirkab lugupidavat suhtumist kõigesse, mil on tähendus ja väärtus. Olgu see siis elus või eluta.

9. Millega vabal ajal tegelete?

Töövälisel ajal võib mind leida treeningsaalist või jooksurajalt, lugemast või filmi vaatamast.

Armastan väga ka oma sõpradega aega veeta ja maailma eriilmelisi paiku avastada. Ära ei ütle ma ka meelikõitvast teatri- või kontserdielamusest.

Getlin Jõgi, 10.C

OMALOOMINGU LEIUNURK

Ülesandeks oli kirjutada lugu, kus ära kasutatud 5 vanasõna ja 5 kõnekäändu.

Onu ja tädi

Elasid kord onu ja tädi. Onul oli vaja maja parandamiseks saagida laudu ja tädi ütles: „Üheksa korda mõõda, üks kord lõika”, et onu ikka õigesti saeks, aga onu oli vana mees ja saagis ikkagi valesti. Tal oli kohe vesi ahjus, sest arvas, et materjali on liiga vähe. Tädi nägi üht varulauda onu selja taga ja küsis: „Ega sul see laud kahe silma vahele pole jäänud?” Onu vastas: „Üks kord tegin valesti, ega rohkem seda ei juhtu.” Tädi vastas selle peale: „Meest sõnast, härja sarvist.”

Onu võttis järgmise laua. Seekord ta mõõtis õigesti, aga lõikas näppu. Tädi nägi seda. Ta võttis jalad selga ja viis onule plaastri ja lisas: „Õnnetus ei hüüa tulles.” Tädi läks tuppa ja pomises enda ette. Onu teritas kõrvu ja kuulis: „Iga algus on raske.” Hiljem hüüdis onu tädile: „Varsti tehtud!” Tädi hõikas onule vastu: „Ära hõiska enne õhtut!” Selle hüüdmise peale lagunes sein ära. Nii et võta näpust – äkki parandab onu tänase päevani seina, kui ta just surnud pole.

Siim Vatsfeld, 5.B

Juuna

Ühel reedesel õhtupoolikul ei viitsinud Juuna oma esmaspäevaseid õppimisi ära teha ja otsustas minna telekat vaatama. Vanaisa vaatas parajasti ka telekat ja Juuna ütles, et nüüd on tema kord vaadata. Vanaisa aga tahtis teada, ka Juunal on esmaspäevaks õpitud. Juuna vastas: „Homme teen.” Vanaisale see ei meeldinud ja ta ütles: „Ära viska tänaseid toimetusi homse varna!” Juuna vastas: „Ma ei viitsi üldse õppida esmaspäevaks.” Vanaisa sõnas seepeale: „Mida Juku ei õpi, seda Juhan ei tea.”

Juuna aga hakkas vanaisaga vaidlema. Vanaisal oli iga väite peale vastata tarkusega, miks peab õppima. Siis jõudis koju ema ja nähes, et vanaisa polnud palutut ära teinud, ütles: „Pada sõimab katelt, ühed mustad mõlemad.”

Juuna hakkas selle peale naerma, et kuidas saab pada sõimata. Siis aga ütles isa teisest toast: „Pill tuleb pika ilu peale.”

Järgmisel hommikul ütles vanaisa, et sa pead nüüd oma koduseid ülesandeid tegema hakkama. Juuna ütles, et ta veel ärkab ja ei jaksa veel teha. Varsti kordas vanaisa uuesti, et on aeg õppima hakata. Juuna hakkaski õppima, aga siis nägi ta, kui palju on õppida ning tegi selle peale suured silmad. Vanaisa nägi tüdruku suurte silmade tegemist ja ütles, et hirmul on suured silmad. Juuna tundis jah natuke hirmu, et nii palju õppida on ja ta mõtles, et ta ei jõua seda kõike ära teha.

Natukese aja pärast oli Juuna väsinud, aga tal olid alles pooled ülesanded tehtud. Vanaisa küsis siis Juunalt, kas tal on õppetöö tehtud. Juuna vastas jaatavalt, ise aga mõtles, et valel on lühikesed jalad. Kui vanaisa soovis tehtut kontrollida ja avas vihiku, nägi ta lehel tühjust. Vanaisa hakkas Juunaga riidlema ja küsis: „Kas sa proovid meid ninapidi vedada? Me kiitsime sind ülearu palju. Ma tean, et töö kiidab tegijat, mitte valetajat.” Juuna vabandas ja ütles, et ta ei teadnud, et nii palju õppida on. Ta olevat arvanud, et hommik on õhtust targem. Nüüd aga hakkas Juuna tööle ja ütles vanaisale, et ta ei lahku enne laua tagant, kui töö tehtud. Vanaisa kiitis selle õigeks ja ütles: „Meest sõnast, härگا sarvist!”

Anett-Merili Moring, 5.B

Vale ei aita hädast välja

Kord läks perepoeg õmbluskotta ülikonda nõudma ning ütles: „Mul on homme pulmad, ma nõuan ülikonda!” Õmbleja aga ütles, et homseks see valmis ei saa, kõige kiiremini nädalaga. Perepoeg sai aru, et ta on pigis, aga kuna õmblejal oli ka samamoodi juhtunud, ütles ta: „Eks iga algus on raske. Me proovime homseks valmis jõuda.” Perepoeg läks koju ja ütles kihlatule: „Homme varahommikul on ülikond valmis.” Kihlatu vastas, et kui ei ole, läheb tal kops üle maksa.

Hommikul läks perepoeg õmbleja juurde, aga õmbleja ütles: „Mu abilisel jäi teie ülikond kahe silma vahele ja see ei saanud valmis. Ega see poleks muidu ka saanud. Vabandust!” Perepoeg läks vihaselt koju.

Kui kihlatu teada sai, mis juhtus, sai ta kohe aru, et perepoeg oli valetanud ja ütles: „Valel on lühikesed jalad.” Perepoeg teritas kõrvu, kuid ei lausunud musta ega valget. Kihlatu aga rääkis edasi: „Ma olen kuulnud, et sul kodus ka valetatakse. On see tõsi?” Perepoeg vastas: „Kahjuks jah.” Kihlatu hüüatas: „Eks laps ole perekonna peegel!” Perepoeg ütles: „Ma maksan sulle, ära ainult pahane ole!” Kihlatu vastas: „Eks raha ole hinge varas, aga nii ei saa.”

Nii läksid nad lahku ja pulmad jäid ära. Kuid ühel päeval kirjutas perepoeg endisele kihlatule kirja, kus kirjutas, et palub vabandust ja et armastab teda ikka veel. Endine kihlatu kirjutas vastu: armastus ei väsi iial.

Ja nii toimusid järgmisel kuul pulmad.

Elsa Marie Kirs, 5.B

NUHKUR NAHISTAB

Mõistata ära neli küsimust! Vastuste esitähedest saad kokku ühe sõna.

Selle võid saata aadressile merle.prii@syg.edu.ee või tulla seda isiklikult ütlema ruumi 410, ja kui oled esimene kärke õige sõna saatja, ootab sind väike vaevatasu ka 😊

1. Mis on Liibüa pealinn?
2. Mis on Kasahstani suurim linn?
3. Kellega on käesolevas lehes tehtud intervjuu?
4. Kes on pildil?

SÜGPress